

הנוק' ובחינת חושך. ומה שאנו אומרים בברכה זו את הפסוק (תהלים קד) **מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּל־מַלְאָךְ בְּחַכְמָה עָשִׂיתָ כָּל־הוֹ אֹפְנִים וְגַלְגָּלִים** [1] זה נאמר על כל הגלגלים והאפנים שבהיכל זה שנעשו בחכמה נפלאה ועליהם גם נאמר, **מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךָ וְגו'.** ומה שאנו אומרים **הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבִדּוֹ מֵאֵז** זה נאמר על **שְׂמַא קְדִישָׁא** השם הקדוש

אור הרשב"י

והנה כבר עתה עולים העושים והיצירה והמלכות דבריאה אשר עומדת בהיכל ק"ק דיצירה אשר העושה והיצירה כלולים בה והיא עתה עולה להיכל זה ומתחברת עם היסוד דבריאה וז"ס היבור שם זה של יאהדונה"י כנודע כי שם זה הוא ביסוד בהתחבר עמו המלכות כדי להעלותה אל הת"ת כמו שאנו עתידים לעשות בעמידה וכונת שם הנז' הוא במלת מאז כי אז הוא בני' ה' אותיות של שם הנז' ובכמה מקומות נתבאר כי מלת אז רומזת אל השם הזה. יוצר משרתים ואשר משרתיו ר"ת מו"ם והוא שם א' משמות ע"ב דויסע ויבא ויט והוא האחרון שבכולם והוא בני' פ"ו אלקים ולכן צ"ל ואשר משרתיו באות ו' שלא כאותם הטועים לומר אשר משרתיו בלא ו'. סוד קדושת יוצר ביארתי למטה בקדושת העמידה. המחדש בטובו בכל יום תמיד מ"ב כבר נת"ל בברכת יוצר כי צ"ל המחדש בטובו באות בית שלא כאותם האומרים טובו בלא בית כי מעשה בראשית מתחדש ע"י טובו שהוא החסד בסוד חדשים לבקרים כנ"ל:

[1] עוד שם בשעה"ב: מה רבו מעשיך תכנין אל מ"ש בזוהר תזריע דמ"א ע"ב וז"ל כולם בחכמה עשית בכינה ונתבאר אצלנו במקומו וע"ש והענין הוא שהיסוד דאבא מתלבש תוך יסוד דאימא ויסוד דאימא תוך היסוד דז"א ונודע הוא כי החכמה אומר והכינה עושה מאמרו כנו' בזוהר בראשית בסוד ל"ב אלקים דמעשה בראשית כי ל"ב נתיבות דאבא אומרים ול"ב אלקים דאימא עושין וזהו ויאמר אלקים ויעש אלקים. נמצא כי כל הדברים וכל הפעולות כולם נמשכים מן החכמה אמנם הם נעשים ע"י אימא שהיא מלבשת אותו וזהו כולם בחכמה עשית כי כל מעשיך נמשכים מן החכמה אלא שנעשים ע"י הכינה המלבשת את החכמה ותכנין אל כל מ"ש בזוהר בפרשת פקודי בענין ברכה זו שכולה מדברת בענין החיות והאופנים שבהיכל הזה ועליהם הוא אומר מלאה הארץ קנייך. המלך המרום כו' נתבאר בפרשת פקודי כי הוא שם יאהדונה"י וביאורו הוא כי הנה נתבאר שהיכל הזה הוא ביסוד הבריאה:

יִאֱהֲדוֹנָהּ יי שיש בו ח' אותיות כמנין א"ז, **כָּלֵלָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא** והוא כלל השם הקדוש, **שְׁלִים בְּתָרֵי שְׁמָהּ**, שהוא שלם בשני שמות הוי"ה אדנ"י וְדָא הוּא סְלִיק בְּאִירָא ושם זה עולה ומתנשא באויר ההיכל דהיינו ביסוד הבריאה הנקרא אויר וזהו שאנו אומרים, **וּמְתַנְשָׂא מִיּוֹמֵת עוֹלָם**.

היכל השני – עצם השמים – ספירת הוד

הֵיכְלָא תְּנִינָא ההיכל השני שהוא היכל עצם השמים מכוונים ליכנס בו כשאומרים **אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל יְדָעָה** וכו' שיש בו שבח המסודר על כל הכ"ב אותיות והוא כנגד המלאך, **אוֹרְפְּנִיא"ל** השולט בהיכל השני, (נ"א רָזָא דְכְּלִיל אֲתוּן זְעִירִין) **דְּכְּלִיל רָזִין דְּאֲתוּן זְעִירִין דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא** שכולל את סוד האותיות הקטנות של הא"ב מצד המלכות כי יש למלאך זה כוח להתנוצץ ממנו כ"ב אותיות אלו. **הָכָא אֵינּוּן דְּקַאמְרֵי קְדוּשָׁא וּבְרוּךְ** כאן בהיכל זה עומדים אותם המלאכים שאומרים קדוש וברוך. **וְהָכָא אֵיהוּ** וכאן אומרים בני ישראל **קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ וְכוּ' וּבְרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה** ממקומו.

היכל השלישי – היכל נוגה – ספירת הנצח

הֵיכְלָא תְּלִיתָאָה ההיכל השלישי הוא היכל נגה מכוונים לעלות וליכנס בו כשאומרים, **לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ** כי בו סוד בית הכנסת ומלאכים הנקראים חברים עם ישראל בתפילתם והם נותנים לאל ברוך, נעימות.

היכל הרביעי - היכל הזכות - ספירת התפארת

הֵיכְלָא רְבִיעָאָה הֵיכְל הַרְבִּיעִי הַנִּקְרָא הֵיכְל הַזְכוּת מִכוּוֹנִים לַעֲלוֹת וּלְיַכַּנֵּס בּוֹ

כְּשֹׂאֻמְרִים הַמְתַּדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה

בְּרֵאשִׁית. בְּגִין דְּהָכָא מִתְגַּלְגְּלִין נְהוּרִין וְדִינִין דְּעֵלְמָא

לְפִי שְׂכָאן מִתְגַּלְגְּלִים הָאוּרוֹת וְהַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם כִּי בְּהֵיכַל זֶה הוּא הַבַּיִת דִּין שְׁדָן אֵת כָּל

הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם. מֵאַן דְּאִיהוּ לְחַיִּים וּמִי שְׁנֹדֵן לְחַיִּים, מִתְחַדֵּשׁ

בְּמַלְקָדְמִין, לְאֵתְקִימָא בְּעֵלְמָא מִתְחַדֵּשׁ כְּבֵרָא שׁוֹנָה לְהַתְקִיִּים בְּעוֹלָם

כְּמוֹ שְׂאֲנוֹ אֻמְרִים הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְכוּ', בְּנְהוּרָא דִּי מִינָא,

דְּאֶקְרִי אֵל וְזֶה נַעֲשֵׂה בְּאוֹר הַיָּמִין שֶׁבְּהֵיכַל הַנִּקְרָא א"ל בְּדִקְאֻמְרָן וְכְמוֹ

שֶׁאֻמְרָנוֹ לְעֵיל שְׂרוּחַ זֶה נִקְרָא זְכוּת א"ל כִּי כְּלוּל מִהַחֲסֵד הַנִּקְרָא א"ל.

היכל החמישי - היכל אהבה - ספירת גבורה

הֵיכְלָא חַמִּישָׁאָה הֵיכְל הַחַמִּישִׁי הוּא הֵיכַל אַהֲבָה. הֵיכְלָא דְּאֵ

אֶקְרִי וְהֵיכַל זֶה נִקְרָא אַהֲבַת עוֹלָם וְלִכְּן אֲנוּ מִכוּוֹנִים לַעֲלוֹת

וּלְיַכַּנֵּס בּוֹ כְּשֹׂאֻמְרִים אַהֲבַת עוֹלָם. וְדָא אִיהוּ מְשִׁיכוֹ דְּרַחֲמֵימוֹתָא

דְּהֵיכְלָא דְּאֶקְרִי אַהֲבָה וּבְבִרְכַת אַהֲבַת עוֹלָם אֲנוּ מִמְשִׁיכִים אֵת הָאֲהַבָּה

מִהֵיכַל הַחֲסֵד דְּאֶצִּילוֹת הַנִּקְרָא אַהֲבָה, וְדָא הִיא וְזֶהוּ שְׂאֲנוֹ אֻמְרִים אַהֲבַת

עוֹלָם אַהֲבַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכוּ', בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה כְּדִי לְקַשֵּׁר אֵת חֲסֵד דְּאֶצִּילוֹת עִם הֵיכַל

זֶה בְּרֹא דַא"ל שִׁדְי בְּטוֹר הַשֵּׁם אַל שְׂדֵי הַשּׁוֹלֵט בְּהִיכַל זֶה עַל שֵׁם שְׁהֵם שְׂנֵי שְׂדִים הַמְרִיקִים אֶת הַשְּׁפַע שְׁבַהִיכַל זֶה.

היכל השישי - היכל הרצון - ספירת החסד

הִיכְלָא שְׁתִּיתָאָה ההיכל השישי הוא היכל הרצון אנו מכונים לעלות וליכנס בו כשאומרים **אֶמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקָיִים.**

וּבְעֵינַן דְּלֵא לְאַפְסָקָא בֵּין הִיכְלֵין אֱלִין [1] וצריכים לזוהר שלא להפסיק בשבעה היכלות אלו ולכן אין להפסיק בדיבור מתחילת ברכת יוצר.

אור הרשב"י

להפסיק, ורק במקום שצריך להתגונן מפני גבר אלים שלא יזיקנו או בשביל הפסד ממון מותר להפסיק, וימעט בדיבור ככל האפשר, וישתדל שיהיה בין הפרקים או עכ"פ במקום דפליק ענינא, ואם יוכל להסתפק ברמיוה או בכתיבה ודאי שאין לו להפסיק בדיבור.

וכשאין חשש נזק גוף או ממון אינו רשאי להפסיק כלל בברכות ק"ש, ואפילו לא ברמיוה ובכתיבה וכל שכן שלא באכילה או שתיה אפילו ברך לפני התפילה, ולא יחזיק בידיו חפצים שעלולים להטריד מחשבתו שמא יפלו וינזקו, ואין לו להסיה דעת לדברים אחרים. ואף לא לדברי תורה ומצוה, ולכן אין להקשיב לקריאת התורה של מנין אחר אא"כ חושש שלא יהיה לו מנין לאחר שמו"ע לשמוע הקריאה, וגם לעניית דברים שבקדושה שהתירו בק"ש וברכותיה, אינו

[1] מלבד לשאלת שלום שמותר להפסיק בין פרק לפרק מפני ששלום הוא מצד היסוד שקושר ומייחד וכמובאר בשו"ע או"ח סימן סו סעיף א: בין הפרקים, שואל בשלום אדם נכבד, ומשיב שלום לכל אדם. ובאמצע, שואל בשלום מי שהוא ירא ממנו כגון: אביו או רבו, או מי שהוא גדול ממנו בחכמה וכ"ש מלך או אנכ, ומשיב שלום לאדם נכבד ואפילו באמצע הפסוק, חוץ מפסוק שמע ישראל ובשכמל"ו שלא יפסיק בהם כלל, אם לא מפני מי שירא שמא יהרגנו עכ"ל.

מיהו כבר כתב במשנ"ב (סק"ב) בשם המג"א (סק"א) וכן העתיקו כל האחרונים שבזמננו אין היתר לשאול ולהשיב כלל ואפילו בין הפרקים ואפילו לאביו ורבו מובהק, בין כשמתפלל בבית הכנסת ובין ביחידות ובביתו וכדו', אלא ירמו לו שאין רשאי